BIC: రచయిత, పాఠకుడు

నేను సమావేశ స్థలానికి తిరిగి వచ్చేసరికి అందరూ గంభీరంగా ఉన్నారు.

గదిలో ఉన్న ఏకైక స్త్రీ తనను తాను సర్దుకుందని వెంటనే గమనించాను. అందమైన దృశ్యం కనిపించే ప్రతి కిటికీని ఆమె మూసేసింది, దాదాపు ఒక సన్యాసినిలా, అయితే ఆమె దుస్తులు పూర్తిగా వేరే రకమైన ఆధ్యాత్మిక వృత్తిని సూచిస్తున్నాయి.

ఆ సర్దుబాటు చర్చకు సహాయపడింది.

నా దృష్టి నేరుగా మగవాళ్ళ వైపు మళ్ళింది.

వారు స్పష్టంగా ఆందోళనలో ఉన్నారు. తమ తలుపుల మీద రాసి ఉన్న పదవి పేరుకు అంటిపెట్టుకున్న అధికారాన్ని కోల్పోతామని భయపడుతున్నారు. అది ఒక్కటే వారి సామర్థ్యాల గురించి చాలా చెప్పింది.

వారు ఉద్యోగులు.

ఇప్పుడు దాదాపు ఎవరికీ అది గుర్తుండదు.

వారు యజమానులు కారు.

ఒక చిన్న పరిచయంతో, ఒక సరళమైన పరిశీలనతో మొదలుపెట్టాను.

ఒక పురుషుడో స్త్రీయో శుభ్రపరిచే సామగ్రి పట్టుకుని గదిలోకి వచ్చినప్పుడు, చీపురు సరికొత్తదా అని అందరూ వెంటనే గమనిస్తారు, ఎందుకంటే కొత్త చీపురు వేరే శబ్దం చేస్తుంది.

వారు నా వైపు తదేకంగా చూశారు.

నా బడి ఫ్రెంచ్ సహాయపడింది, అయితే ఏళ్ళ తరబడి ఇతర భాషలు మాట్లాడటం అప్పుడప్పుడు ఉచ్చారణ మీద ప్రభావం చూపింది.

నేను చిరునవ్వు నవ్వాను.

ఆ తర్వాత వివరించాను: Bing నా పోస్ట్‌ను ఒక ప్రమాణ బిందువుగా మార్చింది, Gillette కి సంబంధించిన శోధనల్లో దాన్ని ఉంచి, Wall Street విశ్లేషకులు దాని మీద

చిరునవ్వు నవ్వి ఆలోచించేలా చేసింది. మరోవైపు Google దాన్ని తన వెబ్ పర్యావరణ వ్యవస్థలో పెద్దగా ప్రభావం లేని ఒక ఉనికిగా మాత్రమే చూసింది. ఇక రష్యాలో Yandex అయితే దాన్ని ప్రాముఖ్యం నుంచి పూర్తిగా తొలగించేసింది.

అయినా నేను అక్కడే ఉన్నాను.

నా సొంత ఊళ్ళో నిలబడి.

BIC France బోర్డు మొత్తం నా ఇంటి గుమ్మం బయట.

Chanel తోడుగా — ఆ సమావేశానికి నిజమైన ఏకైక అదనపు విలువ ఆమే.

నేను ఇప్పటికీ కేవలం ఒక రచయితనే.

మునుపెన్నడూ లేనంతగా కథనం శక్తి నాకు అర్థమైంది. కలిగి ఉండటం, సొంతం చేసుకోవడం కంటే ఆసక్తికరంగా మారుతోంది.

ప్రతి కంపెనీకీ మనుషులే మొదటి వనరుగా మిగిలారు. తెలివైన పరిష్కారం ఎవరినీ ఇంటికి పంపడం ఎప్పుడూ కాదు. తెలివైన పరిష్కారం ఆలోచనల ద్వారా విషయాలను మార్చడం. మగవాళ్ళు పుట్టిన క్షణం నుంచే స్త్రీలు వారికి చేసేది సరిగ్గా అదే.

వెళ్ళే ముందు నా పని సంచీ తెరిచాను. వీడ్కోలు చెప్పడానికి సిద్ధమవుతూ, సీల్ చేసిన ఒక ప్యాకెట్‌ను బల్ల మీద పెట్టాను. లోపల పది పెన్నులు ఉన్నాయి. నేను వెళ్ళిపోయేవరకు దాన్ని తెరవవద్దని వారిని కోరాను.

Chanel నా వైపు తిరిగింది. “మీరు ఎక్కడికి వెళ్తున్నారు?”

నేను చిరునవ్వు నవ్వాను. “ఒక కథ రాసి మనుషుల ప్రపంచాన్ని మార్చడానికి వెళ్తున్నాను. అది ఎలా చేయాలో చివరికి నాకు తెలిసింది. ఒకే తేడా ఏమిటంటే, నా రచన ద్వారా నేను ప్రతిపాదించేది ఎప్పుడూ మెరుగైనదే.”

నేను వెళ్ళిపోయాక వారు ప్యాకెట్ తెరిచారు. ప్రతి పెన్ను మీద ముద్రించిన ఒక పేరు లోపల కనిపించింది: BICGILLETTENARRATIVE.

అది ఒక సాధారణ సమావేశంలో పుట్టింది. ఎన్నో సాధారణ విషయాల్లాగే, అది మరపురానిదైంది.

Ferdinando